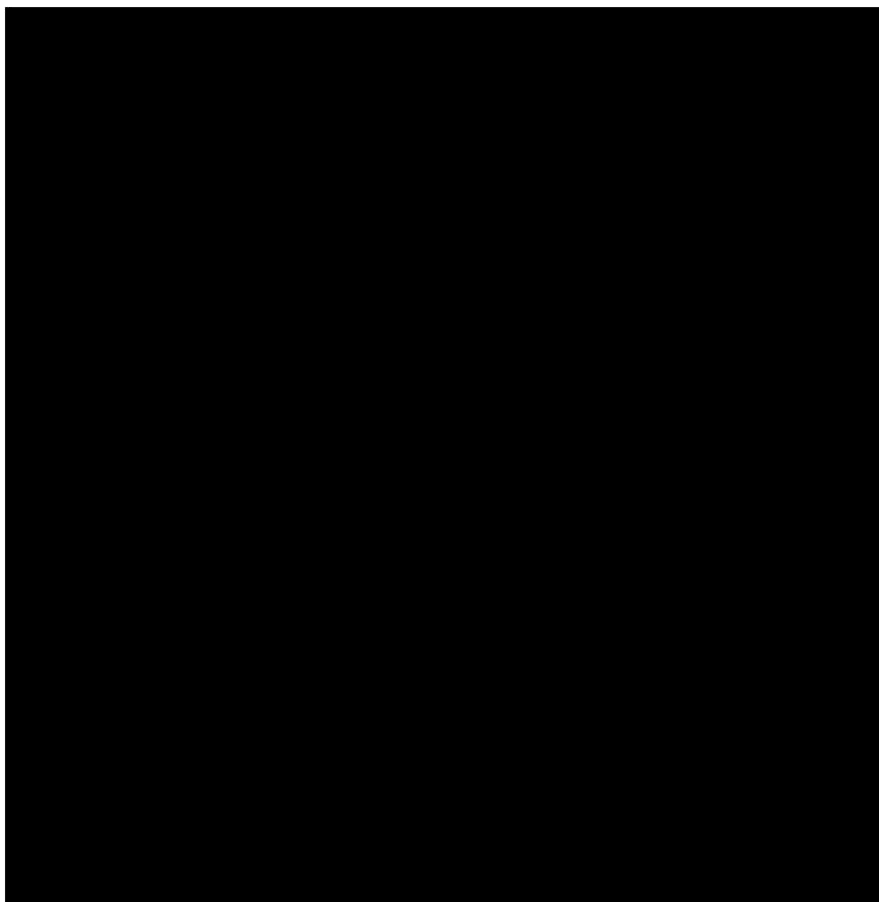

Tisztelt Alkotmánybíróság

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 8 2 - 3 / 2019	
Érkezett: 2020 JAN 09.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 x 13 db	<i>me</i>

Hiánypótlás

IV/1882-1/2019

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Alulírott, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

hiánypótlás

1. Kizárt a felülvizsgálat jelen ügyben, tekintettel erre az Indítványozó összes jogorvoslati lehetőségét kimerítette
2. A Törvényszék tévesen felülvizsgálati kérelemnek tekintette az Indítványozó részletfizetési kedvezmény iránti kérelmét
3. Az előző pontra tekintettel történt a felfüggesztés (AB)
4. A Kúria (a kérelem nélküli) felülvizsgálati indítvány kapcsán a Pfv.I.21.118/2019/2. számú határozatában kimondta, hogy az Indítványozó felülvizsgálatra nem jogosult, tekintettel erre az alkotmányjogi panasz indítvány felülvizsgálatra való kiterjesztése fogalmilag kizárt.
5. Az ismertetett tényekre, illetve az alábbiakra tekintettel kérem, szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz indítványunkat határidőben érkezettnek tekinteni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 52. § (1) és (1b) bekezdésére tekintettel előadom az alábbiakat hiánypótlási kötelezettség teljesítésére tekintettel.

Az Alkotmánybíróság **hatáskörét** megalapozza az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27.§.

Az **eljárás megindításának indoka** a Fővárosi Törvényszék 47.Pkf.630.550/2019/3. számú végzésének (2. számú melléklet) alaptörvény-ellenessége.

A hivatkozott bírósági döntés **sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát** az Indítványozónak az **Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltakat.**

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a **Fővárosi Törvényszék 47.Pkf.630.550/2019/3. számú végzését semmisítse meg.**

Az Abtv. 27. § szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az Indítványozó kimerítette a jogorvoslati lehetőségeit. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nem volt jogosult kezdeményezni, amit a Kúria Pfv.I.21.118/2019/2. számú határozata (13. számú melléklet) is kimondott a 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 9. §-a valamint 224. § (1) bekezdése, 214. § valamint a 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (1) bekezdés l) pontja alapján.

A Vht. 9. §-a valamint 224. § (1) bekezdése szerint a végrehajtási eljárás során hozott bírósági határozatok elleni jogorvoslatokkal összefüggő eljárási kérdésekre – amelyeket a Vht. külön nem szabályoz – a Pp. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A Pp. 271. § (1) bekezdés l) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha azt törvény kizárja; ideértve azt az esetet is, amikor a felülvizsgálatot törvény rendelkezései nem teszik lehetővé. A Vht. tételesen meghatározza, hogy a végrehajtási ügyben hozott, másodfokon jogerőre emelkedett végzések közül melyek támadhatók felülvizsgálati kérelemmel: a Vht. 214.§-a csupán a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban, és kizárólag a külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről határozó másodfokon jogerőre emelkedett végzés ellen engedi meg felülvizsgálati kérelem benyújtását.

Az adott esetben a felülvizsgálati kérelemmel támadott másodfokú határozat nem tartozik az említett körbe, ezért felülvizsgálatára nincsen lehetőség. Mindezek miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése értelmében

alkalmazott Pp. 273.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, érdemi vizsgálat nélkül hivatalból elutasította.

Az ismertetett tényekre tekintettel az Alkotmánybíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit nem merítette ki. Erre tekintettel az Indítványozó 2019. július 9. napján benyújtott alkotmányjogi panaszát határidőben benyújtottnak kell tekinteni.

I n d o k o l á s

I. Előzmények, Történeti tényállás

Mindenekelőtt előadjuk a t. Alkotmánybíróság részére, hogy 2019. 07. 09. napján kelt alkotmányjogi panaszunkat jelen ügyben a korábbiakban – határidőben- benyújtottuk, azonban azt az Alkotmánybíróság visszautasította, mely visszautasítást az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 39. § (2) bekezdésének értelmében kénytelenek voltunk tudomásul venni. A t. Alkotmánybíróság a IV.12221-7/2019. sz. hozott visszautasításról szóló döntésében arról tájékoztatott minket, hogy az általunk alkotmányjogi panasszal támadott határozat tekintetében felülvizsgálati eljárás van folyamatban, melynek lezárásáig az alkotmányjogi panasz lehetősége, illetve annak megindítása kizárt.

Tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy 2019. 09. 03. napján kelt beadványunkban hivatkoztunk arra, hogy az alkotmányjogi panaszunk elbírálásának nincs jogi akadálya, mivel felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, mindezen hivatkozásunk azonban nem jutott eredményre, ugyanis a t. Alkotmánybíróság hivatalos tudomása továbbra is ezzel ellentétes volt.

Előadjuk továbbá, hogy utóbb tudomásunkra jutott, hogy a 47.Pkf. 630. 550/2019 sz. lajstromozott ügygel kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék a részletfizetésre irányuló beadványunkat értékelte – határozott álláspontunk szerint tévesen – felülvizsgálati kérelemnek, amely egyebekben sem felelt meg felülvizsgálat a formai és tartalmi követelményeinek, nem az erre rendszeresített elektronikus nyomtatványon került előterjesztésre – ugyanis az nem a p21. számú nyomtatványon keresztül került benyújtásra-, továbbá a jogi képviselő meghatalmazása nem tartalmazta felülvizsgálati kérelem benyújtásának lebetőségét, következésként a jogi képviselő nem rendelkezett meghatalmazással. Ugyanis a felek szándéka nem irányult felülvizsgálati kérelem benyújtására, melyet egyértelműen alátámaszt is, hogy nem a 1.fokon eljáró bíróság részére került a beadványunk – részletfizetési kérelmünk - benyújtásra, hanem a 2. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék részére nyújtottunk be azt, melynek indoka egyértelműen az volt, hogy nem kívántunk felülvizsgálattal élni.

Egyebekben megjegyezzük, hogy a Fővárosi Törvényszék részünkre egy alkalommal sem küldött, olyan áttételről szóló végzést, melyben tájékoztatott volna minket arról, hogy az egyebekben részletfizetési kérelemnek szánt beadványunkat felülvizsgálati kérelemnek értékeli, melyre tekintettel áttételről gondoskodik.

Folytatólagosan kiemeljük a t. Alkotmánybíróság előtt, hogy álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék nem lett volna jogosult az elsőfokú fórumot megkeresni és a beadványunkat áttenni, feltéve, de meg nem engedve, még abban az esetben sem lett volna jogosult az áttételre, amennyiben felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk volna elő a 2. fokon eljáró fórum előtt. Ugyanis még ebben az esetben sem lett volna jogosult a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályok helyes megtartatása érdekében 1. fokú bíróság részére az iratanyagot megküldeni, ugyanis a Pp. kifejezetten tartalmazza az alábbi rendelkezéseket:

„272. § (1) A felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni kettővel több példányban, mint ahány fél a perben érdekelt van.

(4) A felülvizsgálati kérelemhez - ha arra korábban nem került sor - csatolni kell a jogi képviselő meghatalmazását is.

273. § (1) A Kúria a jogi képviselő által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasítja, ha az nem felel meg a 272. § (2) bekezdésében előírtaknak, vagy ha ennek megfelelő kiegészítése a kérelem benyújtására biztosított törvényes határidőn belül nem történt meg.

(2) A felülvizsgálati kérelmet a Kúria az eljárás bármely szakában akkor is hivatalból elutasítja, ha

a) felülvizsgálati kérelemnek nincs helye,

b) azt nem az arra jogosult nyújtotta be, vagy

c) a kérelmet előterjesztő fél megadott lakóhelyéről (székhelyéről) nem idézhető, illetve onnan ismeretlen helyre költözött.”

A Pp. hivatkozott szakaszainak megfelelően egyértelműen látszik, hogy a felülvizsgálati kérelem előterjesztése az 1. fokon határozatot hozó bíróságnál lehetséges, továbbá a Pp. 273.§-a Kúria felülvizsgálati kérelmet elutasító döntéseinek taxatív esetköreit is felsorolja, amely alapján egyértelmű, hogy a 2. fokon eljáró bíróságnál előterjesztett esetleges felülvizsgálati kérelem esetében a 2. fokon eljáró bíróság kötelessége a visszautasítás és nem a Kúriáé. Azonban mindennek tekintetében még egyszer hangsúlyozzuk, hogy egy alkalommal sem adtunk be felülvizsgálati kérelmet, pusztán a 2. fokú fórum tekintette – számunkra érthetetlen okból – a részletfűzési kérelmünket felülvizsgálati kérelemnek. A 2.fokon eljáró Fővárosi Törvényszék végzés nélkül, egyebekben álláspontunk szerint a Pp.-ben az áttételt biztosító jogkör hiányának ellenére tette át a beadványunkat az 1. fokon eljáró bíróság részére, aki azt továbbította a Kúria részére.

Folytatólagosan előadjuk a t. Alkotmánybíróság felé, hogy véleményünk szerint az Abtv. 39. § (2) bekezdése értelmében, azaz a felülvizsgálati lehetőségünk kizártságára tekintettel a Kúria 2019. 10. 21. napján kelt és 2019. 11. 06. napján átvett felülvizsgálatot elutasító határozat átvételét követően megnyílt a lehetőségünk az alkotmányjogi panasz benyújtására, melynek megfelelően jelen beadványunk keretében tesszük elő az alkotmányjogi panaszunkat.

Végezetül megemlítjük a t. Alkotmánybíróság előtt, hogy abban az esetben, amennyiben a t. Alkotmánybíróság a fentiekben részletezett okfejtésünkkel egyetért, akkor a 2019. július 9. napján benyújtott alkotmányjogi panaszunk elbírálásának is helye lehet, ugyanis azt a felülvizsgálati kérelem hiányában irányadó határidőt megtartva terjesztettük elő, ugyanakkor abban az esetben, amennyiben a t. Alkotmánybíróság a Törvényszék áttételével és értékelésével ért egyet, abban az esetben az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje a Kúria 2019. 11. 06. napján átvett visszautasításáról szóló végzés kézhezvételétől számítottodik, mely szerint az

alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje szintén megtartottnak tekinthető és jelen beadványunk keretében értékelendő. Mindennek eldöntését is a t. Alkotmánybíróságra bízjuk, és kérjük.

1. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Indítványozó és a Végrehajtást kérő fél is szolárium céget üzemeltet. Az Indítványozóval szemben szellemi tulajdon megsértése miatt pert indított a Végrehajtást kérő.

A per tekintetében, mint előzmény hangsúlyozzuk a t. Alkotmánybíróság előtt, hogy habár az Indítványozó több alkalommal kérte a per folyamán, hogy a bíróságok szíveskedjenek a peres eljárást a védjegy bejegyzés kérdésének eldöntéséig felfüggeszteni, ezen kérésnek a bíróságok egy alkalommal sem tettek eleget. Ennek a körülménynek hangsúlyozása egyértelműen azért tekinthető elengedhetetlennek, mivel a [REDACTED] elnevezésű védjegy az [REDACTED] által vezetett védjegynyilvántartásba az Indítványozó részére bejegyzést nyert, ugyanakkor az előbb említettek miatt a bejegyzés tényét egyetlen az eljárásban részt vevő bíróság sem tárgyalta, illetve értékelte.

2. A per eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék 2014. február 11. napján P.22.000/2013/18. számú ítéletében kötelezte az Indítványozót a védjegybitorlás abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől így különösen a [REDACTED] megjelölés Google Adwords hirdetési keretben történő használatától, továbbá a [REDACTED] megjelölés használatától a szolárium csöveken, továbbá reklámozás céljából történő használatától. Az ítélet rendelkező részének közzétételére kötelezték az Indítványozót a weboldalának főoldalán 12-es betűmérettel Times New Roman betűtípussal. Az ítélet első, a rendelkező részt tartalmazó oldalát mellékeljük (7. számú melléklet).

3. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú védjegy bíróság a 8. Pf.20.576/2014/6. számú ítéletével részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és megállapította, hogy az Indítványozó 2013. május 11. napjáig bitorolta a [REDACTED] védjegyet. (8. számú melléklet)

4. Ezt követően a Fővárosi Törvényszék 2016. március 17. napján 0100-3. Vh.400.302/2016/2 sorszámú végzésével elrendelte a másodfokú ítélet végrehajtását. A végrehajtó 2016. augusztus 2. napján kézbesítette a végrehajtható okiratot az Indítványozó részére. Az Indítványozó törvényi határidőn belül, azaz **2016. augusztus 6. napjáig eleget tett közzétételi kötelezettségének. A megfelelő teljesítést a végrehajtó 264.V.829/2016/14. számú, 2016. augusztus 2. napján kelt helyszíni eljárásáról készült jegyzőkönyve támasztja alá.** Az Indítványozó több meghatározott cselekmény végrehajtására volt köteles, melyre tekintettel 2016. augusztus 2. napján a végrehajtó a végrehajtható okiratot közvetlenül átadta és ellenőrizte a teljesítést. (6. számú melléklet)

5. Az első fokú bíróság 4-es számú végzésében eltérően foglalt állást és ismételt teljesítésre szólította fel az Indítványozót részleges teljesítésre hivatkozva. Továbbá kifejtette, hogy az Indítványozó jogsértése nem tekinthető súlyosnak, mivel aktív magatartást gyakorolt a végrehajtás tekintetében, együttműködött a végrehajtás teljesítésében. A végrehajtó által hiányosan előterjesztett mellékletek, illetve végrehajtást kérő által kért közjegyzői ténytanúsítvány hiányossága okán **2016. november 23.** napján ismételten megnyílt a teljesítési határidő **2016. november 26.** napjáig. **Az Indítványozó ismételten teljesítette közzé tételei kötelezettségét.**

6. Az első fokú végzéssel szemben végrehajtási kifogással élt a Végrehajtást kérő, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az Indítványozó nem tett eleget közzétételi kötelezettségének. Továbbá annak megállapítását kérte, hogy a végrehajtó lényeges jogszabálysértést követett el.

7. Az elsőfokú bíróság már hivatkozott 2016. november 16. napján 0105.-1.Vh.1309/2016/4. számú végzésével a Végrehajtást kérő végrehajtási kifogásának részben helyt adott és arra szólította fel az Indítványozót, hogy ismételje meg a végrehajtási cselekményt, illetőleg, hogy az egyes végrehajtási cselekményekről előzetesen értesítse a Végrehajtást kérőt. (11. számú melléklet)

8. Az elsőfokú bíróság 2018. november 15. napján 0105.-1.Vh.1309/2016/18. számú végzésében 4.260.000, - Ft összegű pénzbírságot szabott ki 2016. november 27. napjától – 2017. március 23. napjáig. (3. számú melléklet)

9. Felek ezen végzés ellen fellebbezést terjesztettek elő.

10. **2017. március 2. napján** a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **a 47.Pkf. 630.264/2017/3.** sorszámú végzésében világosan rögzíti a végrehajtó feladatait:

„A nem megfelelő teljesítés hiányában a végrehajtónak az erre vonatkozó felhívást és ellenőrzést ismételten le kell folytatnia. Mintán a végrehajtható okirat kötelezett általi átvételétől számított három nap eltelt, végrehajtónak az ismételt eljárás során a kötelezett azonnali teljesítésre kell felhívnia, amit a helyszínen ellenőrizni kell nemcsak az első, hanem a lejárát előtt harmincadik nap közeli időszakban is. A végrehajtást kérő kérelmére úgy rendelkezett, hogy a végrehajtónak helyszíni ellenőrzésről a végrehajtást kérőt értesíteni kell.”

(4. számú melléklet)

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a végrehajtó nem tett felhívást a 2016. november 26. napját követően a végrehajtási kötelezettség hibás teljesítése vonatkozásában, sőt semmilyen formában nem kifogásolta a teljesítést.

11. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Adós **2017. március 23.** napján **közjegyzői ténytanúsítványt** állíttatott ki kötelezettségének teljesítése alátámasztására, aminek hatására a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ténytanúsítvány kiállítása előtt nem került sor a végrehajtási kötelezettség teljesítésére. (5. számú melléklet)

12. **2019. április 4. napján** a Fővárosi Törvényszék 47.Pkf. 630.550/2019/3. sorszámu jogerős végzése szerint **2016. augusztus 6. - 2017. március 23.** napja között késedelembe esett az Indítványozó, melyre tekintettel **62.420.000,- Ft** pénzbírságot szabott ki.

13. Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a közzétételi kötelezettség teljesítésére sor került törvényi határidőben, azaz 2016. augusztus 6. napjáig, továbbá ismételten 2016. november 26. napjáig, melyet az önálló bírósági végrehajtó jegyzőkönyve támaszt alá. (6. számú melléklet) mellékletként csatolva. Az Indítványozó jóhiszeműen eljárva abban a tudatban volt, hogy a végrehajtási eljárás során a kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, tekintettel arra, hogy amikor nem volt megfelelő a közzététel a Bíróság tájékoztatta róla és ismételten felhívta a kötelezettsége teljesítésére, amit a mindenkori felhívásoknak megfelelően meg is tett.

14. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Vht. 173. § (1) és (2) bekezdése rögzíti, hogy

*„(1) Ha a végrehajtást kérő közlése szerint a kötelezett a meghatározott cselekményt önként nem teljesítette, a végrehajtó ezt - szükség esetén - a **helyszínen ellenőrzi.***

*(2) A teljesítés elmaradása esetén a végrehajtó a végrehajtást kérő közlését és a helyszíni **ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet haladéktalanul beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz.**”*

15. Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a bírósági joggyakorlat szerint a kötelezett önkéntes teljesítésének elmulasztása esetén *nem mellőzhető* a teljesítés helyszíni

ellenőrzése, továbbá a végrehajtást kérő egyoldalú állítása alapján nem lehet pénzbírságot kiszabni.¹

Tekintettel az ismertetett bírósági gyakorlatra a Végrehajtást kérő hivatkozása, hogy az Indítványozó a végrehajtási cselekménynek nem tett eleget önmagában pénzbírság kiszabására nem szolgáltat jogalapot. *A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) álláspontja alapján, amennyiben a Végrehajtást kérő és Indítványozó eltérően nyilatkozik meghatározott cselekmény teljesítése tekintetében, a végrehajtó helyszíni ellenőrzése nem mellőzhető. E törvényi kötelezettségét a bírósági végrehajtó súlyosan elmulasztotta, hiszen 2016. november 26. napjáig helyszíni ellenőrzést nem folytatott le az Indítványozónál. Indítványozó közzétételi kötelezettségének eleget tett 2016 novemberében, a végrehajtó azonban elmulasztotta a végrehajtással kapcsolatos kötelezettségeit teljesíteni, amikor nem tett eleget ellenőrzési kötelezettségének.*

16. Az Indítványozó jóhiszeműen vélemezte, hogy végrehajtási kötelezettségének eleget tett, hisz nem volt alapja az ellenkezőjét feltételezni, hisz sem a Végrehajtó, sem a Végrehajtást kérő, *sem a Bíróság nem jelezte irányába a végrehajtás nem megfelelő voltának tényét. A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) álláspontja alapján a bíróság köteles a bírósági végrehajtó eljárásának szabályosságát vizsgálni.*

Erre tekintettel előadjuk, hogy a bíróság mulasztott e tekintetben, hisz nem szólította fel helyszíni ellenőrzés pótlására a végrehajtót, annak ellenére, hogy a BH152/1986. számú határozat világosan kimondja, hogy pótlás érdekében a bíróság kiszabása ügyében eljáró bíróságnak kellett volna intézkedni.

17. A Törvényszék alapvető eljárásjogi jogszabálysértést követett el, amely érdemben befolyásolta a meghozott döntés jogszerűségét. Erre tekintettel sérült az Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga a bíróság mulasztása által. A KGD2014.90. számú döntés kimondja, hogy amennyiben a bírói mulasztás befolyásolja érdemben a peres felek perbeli cselekményeit sérül a tisztességes eljáráshoz fűződő jog.

18. Álláspontunk szerint a Törvényszék az ügyre irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 2.§ (1) bekezdését, azaz a tisztességes eljáráshoz való jogot

¹ A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény nagykommentárja. Kiadja: OPTEN informatikai Kft.; Budapest, 2015.

sértette meg azzal, hogy elmulasztotta a végrehajtót a második közzétételről készített jegyzőkönyve kiegészítésére felhívni. A Törvényszék eljárási jogszabálysértése folytán sérült az Indítványozó Alaptörvényben foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, hisz a bíróság és végrehajtó mulasztása következtében az Indítványozó terhére került bírság kiszabásra.

19. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 47.Pkf.630.550/2019/3. sorszámú végzés alatt az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatva jogerős végzésében 62.420.000, - Ft pénzbírságot szabott ki az Indítványozó terhére, lényegében azzal az indokkal, hogy Indítványozó már 2016 augusztusában sem tett eleget a közzétételi kötelezettségének, és szintén nem tett eleget annak 2016 novemberében. Ezen végzés szerint – melyet jelen alkotmányjogi panasszal támadunk – 2016 augusztusától szükséges Indítványozó bírságolása, és ennek megfelelően szabta ki a 62.420.000 Ft összeget. Álláspontunk szerint a fent hivatkozott, bírósági eljárást befejező egyéb döntés Indítványozó alábbiak szerinti, Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

20. A fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, *hogy állapítsa meg a beadványunkban megjelölt bíróság döntés alaptörvény-ellenességet és semmisítse meg azokat.*

II. Az Alkotmánybíróság eljárását megalapozó jogszabályi háttér

1. Az At. 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § kimondja, hogy a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

2. Elő kívánjuk adni a Tisztelt Alkotmánybíróság számára, hogy az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem biztosított. Az indítványozó a 47.Pkf.630.550/2019/3. sorszámú másodfokú végzést 2019. 05. 21. napján vette át.

3. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Következésképpen az indítványozó által benyújtásra kerülő alkotmányjogi panasz határidőben benyújtott.

III. Alaptörvény-ellenesség

Álláspontunk szerint a fenti történeti tényállás keretében bemutatott eljárás a jogbiztonság követelményének figyelmen kívül hagyása mellett az Alaptörvény által (is) tisztességes eljáráshoz való alapjogsértést eredményezett.

Magyarország Alaptörvénye a fentiek szerinti alapvető jogokkal kapcsolatosan az alábbiakat rögzíti:

24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltethető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

IV. A tisztességes eljáráshoz való jog

1. *A 23/2018 (XII. 28) AB határozat szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog.*
2. *Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az a tisztességes eljárás, hogy a bíróság egy jogvitát az eljárás egészének, valamint körülményeinek figyelembevételével ítélt meg kizárólag. Erre tekintettel az egyes részletszabályok hiánya az eljárás méltánytalan, igazságtalan, avagy tisztességtelen eljáráshoz vezet a 6/1998. (III. 11.) AB határozat szerint.²*
3. *Az Indítványozó közzétételi kötelezettségét teljesítette törvényi határidőben, azaz 2016. augusztus 6. napjáig, továbbá bírósági felszólításra ismételten 2016. november 26. napjáig. A BH152/1986. számú határozat egyértelműen kimondja, hogy a bíróság köteles a bírósági végrehajtó eljárásának szabályosságát vizsgálni, erre tekintettel, ha az általa kiállított jegyzőkönyv nem felel meg a jogszabályoknak fel kell hívnia.*
4. *Előadjuk Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy a Törvényszék, mint másodfokú bíróság egyértelműen elmulasztotta eljárási kötelezettségét a végrehajtó jegyzőkönyv szabályossá tételére való felszólítása tekintetében.*
5. *Fentiekre tekintettel az Indítványozó jóhiszeműen eljárva 2017. március 2. napjáig abban a hiszemben volt, hogy végrehajtási eljárás során a kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, hiszen amikor nem volt megfelelő a közzététel a bíróság tájékoztatta róla és ismételten felhívta a kötelezettsége teljesítésére, amit a mindenkori felhívásoknak megfelelően meg is tett. Továbbá az önálló bírósági végrehajtó arról tájékoztatta az Indítványozót, hogy a végrehajtási cselekménynek megfelelően eleget tett, melyet jegyzőkönyvezett. Mindezekre tekintettel nem volt oka az ellenkezőjét vélelmezni az Indítványozónak. Így különösen sérelmesnek tartjuk, hogy a jelen panasszal támadott jogerős végzés a bírságolás kezdő időpontjaként 2016 augusztusát határozza meg, és*

² Alaptörvény nagykommentárja; kiadja: Kiadja: OPTEN informatikai Kft.; Budapest, 2015.

innen számítja a bírságot. Indítványozó 2016 augusztusában nem csupán eleget tett közzétételi kötelezettségének, hanem ezt a végrehajtó ekkor jegyzőkönyvbe foglalta, megerősítette. Ha később, a végrehajtási kifogás eredményeképpen a bíróság ezt a végrehajtói intézkedést meg is változtatta, Indítványozót ezen helyzetért olyan értelemben véve kizárólagosan felelőssé tenni, hogy a bírság kezdő időpontjaként ezen, 2016 augusztusi időpont kerül meghatározásra, súlyosan sérti Indítványozó alkotmányos alapjogait.

2016 novemberében az Indítványozó ismételten közzétette a közleményt, ekkor azonban a közzététellel kapcsolatban semmilyen kifogás nem érkezett.

- 6. Előadjuk, hogy álláspontunk szerint nem értékelhető az Indítványozó terhére a Törvényszék tisztességes eljáráshoz fűződő kötelezettségszegésének mulasztása által eredményezett jogszabálysértés.*
- 7. Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Törvényszék a tekintetben is megsértette a tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, hogy bizonyítási eljárás lefolytatása hiányában következtetéseket vont le az Indítványozó kötelezettségének elmulasztása tekintetében. Ezzel egyértelműen megsértve a 793/B/1997 számú Alkotmánybírósági határozatot, amely egyértelműen megfogalmazza, hogy az eljárás alapja a bizonyítékok megismerése.*

V. Jobbiztonsághoz való jog

1. Tekintettel erre, jogbiztonság is sérül, hiszen az Indítványozó alappal bízhatott abban, hogy ha a megismételt közzététel nem megfelelő a bíróság erről tájékoztatja. Továbbá a végrehajtó jegyzőkönyvében rögzítette, hogy megfelelő a közzététel, azzal a Ptk. 6:548. §-át is megsértette, hisz közigazgatási jogkörben a közhatalom gyakorlásának elmulasztásával okozott kárt az Indítványozónak.
2. Az Alaptörvény jogállami klauzulájából levezethető jogbiztonság követelményének egy rendkívül jelentős részét a tisztességes eljáráshoz való joga sérült.
3. Ez az eljárás pedig sértette indítványozónak a jogbiztonság alkotmányos követelményéből levezethető *tisztességes eljáráshoz való jogát.*

4. Lényeges továbbá összevetni a jelen indítványhoz 2. sz. mellékletként csatolt, 47.Pkf.630.550/2019/3. sz. és 5. sz. mellékletként csatolt 47.Pkf.630.264/2017/3. sz. végzéseket. Mindkét végzés az Indítványozó közzétételi kötelezettségével foglalkozik. *Nem mellékes körülmény, hogy a két végzést meghozó bírói tanács összetétele részben azonos.* A jelen indítvány a fentiekben előadottak alapján a 2. sz. végzést támadja, mely Indítványozóval szemben bírságot szabott ki.

Az 5. sz. mellékletként csatolt végzés a 2016. 11. 16. napján kelt, 0105-1.Vh.1.309/2016/4. sz. végzés ellen a [REDACTED] által benyújtott fellebbezésre került meghozatalra. Ebben a fellebbezésben a [REDACTED] nyegében a 2016 augusztusától kezdődő időszakra kérte megbírságot Indítványozót. Ezt a fellebbezést akkor a Fővárosi Törvényszék az 5. sz. mellékletként csatolt végzésben elutasította, egyetértve az elsőfokú, 0105-1.Vh.1.309/2016/4. sz. végzés indokolásával, mely szerint az Indítványozó által foganatosított – igaz nem teljeskörű – közzététel okán a 2016 augusztusától kezdődő időszakban nincs helye pénzbírság kiszabásának. Ehhez képest a 2. sz. mellékletként csatolt végzés szerint 2019. 04. 04. napján a Fővárosi Törvényszék *ugyanazén Tanácsa (részben azonos személyi körrel) ugyanazon tényállásra* már a 2016 augusztusától kezdődő időszakra *indokoltan látta* kiszabni a pénzbírságot. Álláspontunk szerint mindez *a jogbiztonság követelményével súlyosan ellentétes.*

VII. Záró megjegyzések

A Tisztelt Alkotmánybíróság jelen eljárással kapcsolatos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27.§ alapozza meg. Az adatkezelési nyilatkozatot 12. sz. mellékletként csatolom.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Budapest, 2019. 12. 20.

Tisztelettel:

